

L'ALT EMPORDÀ

joan ferrerós

Política menor | A l'Ajuntament de Figueres, que des de les primeres municipals ha tingut sovint un punt d'escenari de vodevil –actors que apareixen i fan mutis vertiginosament per portes, armaris, sota llits, rere cortines...–, vegin ara el moviment important de regidors i exregidors que s'hi acaba de produir. Manuel Toro, que havia estat regidor amb Marià Lorca, torna i fa llista amb CiU. A ERC en pleguen dos –Bertran i Solé–, i Esteve Gratacós –que fou regidor amb el govern socialista– hi entra. Al PP, Casas, cap de llista, plega formalment –de facto, ho va fer fa temps–; Diego Borrego, segon, vol ser primer, però el partit, després de dubtar si fa cap de llista la procuradora Batallé, es decideix per M. Àngels Olmedo, en disputa amb Borrego, que queda de segon. Richard Elelmann (ICV), que, *soi disant*, ja sap què vol ser de gran, surt. L'alcalde, Santi Vila, que havia estat d'ERC, no s'ha mogut més des que és a CiU.

El mestre al dia | 15.800.000 euros és el que hom ha pagat en subhasta a Sotheby's pel *Retrat de Paul Éluard*, oli que el 1929 va pintar Salvador Dalí,

com és sabut, notable pintor figuerenc. La tela no és pas gran cosa, fa 33 x 25 cm, és a dir que surt per més de 19.000 € el cm². Són detalls que haurien complagut al mestre. La Fundació, més modesta i a Christie's, se n'adjudicà un altre, *l'Estudi per a 'La mel és més dolça que la sang'* (1926-27), peça també de petit format, 37,7 x 46,1 cm, per 4.794.215 €: no arriba a 2.800 € el cm². Més en memòria del mestre: a Sant Petersburg (Florida, USA), a les 11 i 11 del dia 11 de l'1 de 2011, s'inaugurà el nou museu Dalí, que exhibeix 96 olis i més de 2.000 objectes dalinians. Assistiren a l'efemèride Francesc Canet, vicealcalde, els regidors Elelmann i Bertran, i Pasqual Pesudo, factòtum de la relació; hom aprofità per agermanar les viles, lligam del qual Canet destacà el fet que obre moltes possibilitats, i no només formals, com ara el turisme, la gastronomia...

Aplicació de la llei... | La policia ha hagut d'empescar-se un dispositiu «oliva» i un ídem «poma» perquè els lladres no s'emportin aquests productes dels arbres. Acabarem amb un policia rere cada individu, amb el dineral (en bona part malversat) que costa tot això, i no se'n sortiran: si a un individu tip de robar gasolina a les benzineres l'acaben de deixar lliure sense ni declarar davant del jutge!

A Santa Margarida i a Empuriabrava l'aplicació de la Llei de costes no implicarà haver d'enderrocar tot allò

privat que queda a l'espai públic i que amb els anys s'han fet seu els propietaris. Fluvià Nàutic, sis anys després que fos enderrocat l'edifici fantasma de l'estuari del Fluvià, es convertirà en àrea de serveis; Salvem l'Empordà es queixa: a la llera del riu s'hi conserva el formigó, els amarradors... Sun Village (Palau-saverdera), que fa mesos que hauria d'estar enderrocat per ordre judicial, ¿què t'hi jugues que se «salva»? I fa trenta anys que va morir Just Casero, entranyable figuerenc d'adopció.

EL BAIX EMPORDÀ

gerard prohías

Tots som pop | La Bisbal d'Empordà és la capital del pop a Catalunya. S'entén. Se sap. Suposo que no cal que els anomeni: són Mazoni, Sanjosex, Miquel Abras... De la cobla al pop, sempre s'està *à la page* amb la música, a la Bisbal. Palafrugell li fa la competència amb Els Cremats i la Sílvia Pérez. Bé, doncs, ampliem-ho un pèl: el Baix Empordà, capital del pop a Catalunya. Potser és agosarat, però si fem una equació que relacioni la qualitat amb el nombre d'habitants de la comarca, segur que ningú ens podrà rebatre l'afirmació. Són gent molt bona, enca-

>> *Un home admira a la sala d'exposicions de Christie's, a Londres, l'estudi preparatori de La mel és més dolça que la sang, de Salvador Dalí.*

POUS, LAURA / ARXIU ACN

>> *Jaume Pla, Mazoni, al garatge de Toni Molina.*

ELI SERRA

ra amb molt recorregut (poden arribar molt més lluny d'allà on ja han arribat ara), saben què fan, què volen, on van. Canten coses que fins ara no s'havien cantat de la manera en què ho conten i ho canten. *Fins que la mort ens separi* és el nou treball de Mazoni. Només me'n surten adjectius que perlegen: brillant, surrealista, terral, de pedra picada precisa i preciosa.

Cantons | País de federalistes i individualistes entramuntanats, l'Empordanet va crear una manera de ser que, a causa dels perills provinents de Barbaria i també d'amenaques i trifulgues més domèstiques, diferenciava amb costums i quotidianitats els col·lectius que vivien a l'interior dels que ho feien arrecerats a la costa. Així doncs, hi havia Palamós i Sant Joan; Calella, Llafranc i Tamariu i Palafrugell, els Masos de Pals i Pals, i, és clar, també Sant Antoni i Calonge i l'Estartit i Torroella de Montgrí. Aquests dos darrers nuclis marítics, Sant Antoni i l'Estartit, han tingut de sempre un intens caràcter singular; ras i curt, són diferents de Calonge i Torroella, i volen que se'ls consideri com a tals, amb un ajuntament propi si cal. O almenys així era uns quants anys enrere. Sentències després i amb la crisi a collibè, sembla que les aspiracions han rebaixat horitzons. A les municipals, a Sant Antoni, els del SAI presenten armes electorals intentant si més no mantenir-se; a l'Estartit, estan plantejant una candidatura unitària per

tal de defensar els seus interessos. No cal que us digui que penso que tenen raó en les seves reivindicacions: els de Sant Antoni poc tenen a veure amb els de Calonge, tenen paisatges diferents, una mirada sobre la badia de Palamós que els omple de salanc, i les Gavarres els queden llunyanes, al darrere. El mateix passa amb l'Estartit, amatent enmig de les Medes i la Roca Maura.

(A Palamós, es retira el títol de fill adoptiu que la població havia atorgat al dictador Miguel Primo de Rivera. Encara estem així? Som ja al segle XXI, i la pesta del passat encara es remou de tant en tant. Eliminem qualsevol residu que en quedi. Fem cau i net d'una vegada! I bon vent!).

LA GARROTXA

joan sala

El castell de Santa Pau | Al mig de Santa Pau hi ha una construcció ferrenya que havia estat el castell dels seus barons i que és l'edifici que més sobresurt de la vila vella. Però no es pot visitar, tot i que els successius ajuntaments han fet gestions per poder disposar de l'immoble. Finalment el que semblava inabastable s'ha aconseguit, ja que el mes de febrer passat la seva propietària, la marquesa d'Argençon-

la, va signar el conveni de cessió del castell a l'Ajuntament de la vila per un període de cinquanta anys. S'ha creat una comissió destinada a endegar tots els treballs de rehabilitació amb la finalitat de fer-lo visitable i útil per a la població. És una gran notícia per als amants d'aquest conjunt medieval, que es veurà ampliat amb la seva edificació més emblemàtica.

Creació de llocs de treball | La Cooperativa La Fageda ha fet balanç de l'any passat, que resulta molt positiu, ja que a més d'augmentar la seva facturació en un 10% respecte a l'exercici anterior -fins a 10,7 milions d'euros-, ha aconseguit crear nous llocs de treball a l'empresa i ha promogut que persones amb discapacitats intel·lectuals s'hagin integrat en el món del treball en empreses de la comarca. Des del 2008 la cooperativa ha creat un total de cinquanta llocs de treball a les seves instal·lacions i ha inserit vint-i-quatre persones en empreses de l'entorn. Tot això encara és un èxit més gran en aquests moments en què patim la precarietat i destrucció de llocs de treball. La Fageda dona feina a dues-centes setanta-vuit persones, cent seixantadues de les quals pateixen discapacitats. Tot un exemple d'integració.

10 anys del Consorci | El Consorci per a la Protecció i la Gestió de l'Espai d'Interès Natural de l'Alta Garrotxa ha complert 10 anys, i durant aquest

>> L'Estartit des del port.

© RAFAEL MARTÍN SOTO

>> Cooperativa agrària ubicada a la fageda d'en Jordà (Santa Pau).

JUDIT PUJADÓ